

اگر در یک جمله‌ی کوتاه از من بپرسند که شما از
جوان چه می‌خواهید؟ خواهم گفت: تحصیل،
تهذیب و ورزش. من فکر می‌کنم که جوانان باید
این سه خصوصیت را دربال کنند.

علی‌اصغر

۱۳۷۷/۰۲/۰۷

نگاهی به زندگانی و فضایل حضرت علی اکبر سلام الله علیه در منابع فریقین

وجود مقدس و مبارک حضرت علی اکبر سلام الله علیه در یازدهم شعبان به دنیا آمد. در سن آن بزرگوار چندین قول نقل شده است. برخی قائلند که ایشان سال ۳۳ هجری و یا طبق نقلی سال ۳۵ و یا سال ۴۱ هجری دیده به جهان گشودند. پدر بزرگوار آن حضرت، مولی الکوئین؛ حضرت ابا عبد الله الحسین صلوات الله و سلامه علیه و مادر گرامی ایشان، لیلی نام داشت. اینکه حضرت علی اکبر سلام الله علیه ازدواج کرده بودند یا خیر، مرحوم محدث قمی می نویسد که از بعضی از روایات برداشت می شود که ایشان صاحب همسر و فرزند بوده اند چنان چه می نویسد:

و باز از بعض روایات آشکار می گردد که علی اکبر را اهل و فرزند بود.

نفس المهموم فی مصیبه سیدنا الحسین المظلوم، ص ۳۳۳

آنچه بر این نظریه صحه می گذارد، زیارت‌نامه‌ای است که از جانب امام صادق سلام الله علیه در زیات آن حضرت وارد شده است:

سلام الله وسلام ملائكته المقربین وأنبيائه المرسلین وعباده الصالحین ، عليك يا مولاي وابن مولاي ورحمة الله وبركاته ،
صلى الله عليك وعلى عترتك وأهل بيتك وأبنائك وأمهاتك وأمهاتك الاخيار الابرار ، الذين أذهب الله عنهم الرجس وطهرهم
تطهيرها . السلام عليك يا ابن رسول الله وابن أمير المؤمنين وابن الحسين ابن على ورحمة الله وبركاته ، لعن الله قاتلك ، ولعن
الله من استخف بحقكم وقتلكم ، لعن الله من بقى منهم ومن مضى ، نفسی فداءکم ولمضجعکم ، صلی الله عليکم وسلم
تسليما . ثم ضع خدک على القبر وقل : صلی الله عليك يا أبا الحسن – ثلاثة.

القمی، أبي القاسم جعفر بن محمد بن قولویه متوفی ۳۶۷ق، کامل الزیارات، ص ۴۱۶، تحقیق: الشیخ جواد القیومی، لجنة التحقیق، ناشر: مؤسسه نشر الفقاھة، الطبعة: الأولى ۱۴۱۷هـ

درود خدا و فرشتگان مقرب و انبیاء فرستاده و بندگان صالح بر تو ای سرور من و فرزند سرور من، و رحمت و برکات خدا بر تو باد، رحمت فرستد خدا بر تو و بر دودمان و خاندان و پدران و فرزندان و مادران نیک و خوب تو، آنان که خداوند رجس و آلوگی را از ایشان برکنار داشت و پاکشان نمود نمودنی، درود بر تو ای فرزند رسول خدا و فرزند امیر المؤمنین و فرزند حسین بن علی، و رحمت خدا و برکاتش بر تو باد، خدا لعنت کند کشنه تو را، و خدا لعنت کند کسی که حق شما و کشتن شما را سبک شمرد، خدا لعنت کند باقی مانده و گذشتگان ایشان را، جانم فدای شما و فدای قبر شما باد، رحمت خدا و درود فراوانش بر شما باد. سپس صورت بر قبر بگذار و بگو: خدا تو را رحمت کند ای ابا الحسن (سه مرتبه).

با دقت در این متن، در می یابیم که سلام بر عترت و اهل بیت ایشان می تواند قرینه‌ای بر اصل ازدواج و فرزندان ایشان باشد. همچنین در این زیارت کنیه آن حضرت را اباالحسن ذکر کرده است و استفاده می شود که اولاد آن بزرگوار چند عدد بوده چون لفظ «ابناء» جمع است.

همچنین روایتی که از امام رضا سلام الله علیه با سند معتبر وارد شده است، تصريح در این دارد که حضرت علی اکبر سلام الله علیه حد اقل با یک کنیزی ازدواج کرده بودند:

علی بن ابراهیم عن ایه عن احمد بن محمد بن ابی نصر بنزنطی عن ابی الحسن الرضا(علیه السلام) قال سئلته عن الرجل، يتزوج المرأة و يتزوج ام ولد ابیها فقال لا باس يذالک فقلت له بلغنا عن ابیک ان علی بن الحسین(علیه السلام) تزوج ابنة حسن بن علی و ام ولد الحسن و ذالک ان رجالا من اصحابنا سالنی ان اسالک عنها، فقال ليس هکذا انما تزوج علی بن الحسین(علیه السلام)ابنة الحسن و ام ولد لعلی بن الحسین المقتول عندکم.

الحمیری القمی، عبد الله بن جعفر (متوفی ۳۰۴ق)، قرب الاسناد، ص ۳۷۰، تحقیق: مؤسسه آل البيت علیهم السلام لإحياء التراث، ناشر: مؤسسه آل البيت علیهم السلام لإحياء التراث، چاپخانه: مهر - قم، چاپ: الأولى، سال چاپ: ۱۴۱۳هـ.

الکلینی الرازی، أبو جعفر محمد بن یعقوب بن إسحاق (متوفی ۳۲۸هـ)، الكافی، ج ۵ ص ۳۶۱، ناشر: اسلامیه، تهران، الطبعة الثانية، ۱۳۶۲هـ.

بزنتی می‌گوید: از حضرت امام رضا علیه السلام راجع به مردی که با زنی ازدواج نموده و ام ولد [کنیز] پدر آن زن را نیز به عقد و ازدواج در آورده سؤال کردم، امام علیه السلام فرمود اشکالی ندارد. سپس می‌گوید که به آقا امام رضا علیه السلام عرض کردم که برایمان از پدر بزرگوارت نقل شده که فرمودند امام سجاد علیه السلام با دختر امام حسن و ام ولد امام حسن علیه السلام ازدواج کرده اند و این مسئله را یکی از دوستانمان از من سؤال کرده تا از شما بپرسم (که آیا چنین چیزی بوده یا نه؟) امام رضا علیه السلام در جواب فرمودند: این گونه نیست، بلکه کسی که با دختر حسن علیه السلام ازدواج کرد امام سجاد علیه السلام بوده و آنکه با ام ولد امام حسن علی اکبر علیه السلام مقتول و شهیدی است که شما می‌شناسید.

شجاعت، صبر، شباهت ایشان به رسول خدا صلی الله علیه و آله از جمله ویژگی‌های خاص حضرت علی اکبر سلام الله علیه می‌باشد که در این نوشته به نحو گذرا اشاره‌ای خواهیم داشت.

مقام صبر و یقین آن حضرت

پس از آنکه کاروان حسینی به سمت کربلا در حرکت بود، پس از عبور از منزلگاه ذو حسم، بیضه و عذیب الهاجانات، به منطقه بنی مقاتل رسیدند.

عقبه بن سمعان نقل می‌کند پس از اینکه مسیری را طی کردیم، وجود مقدس ابا عبدالله الحسین علیه السلام به خواب رفته و سپس از خواب بیدار شدند و فرمودند: ان الله و انا اليه راجعون.

فتال نیشابوری تفصیل قضیه را چنین نقل می‌کند:

وهو يقول إنا لله وإليه راجعون والحمد لله رب العالمين ففعل ذلك مرتين أو ثلاثة فأقبل إليه ابنه على بن الحسين عليهما السلام ، فقال : مم حمدت الله واسترجعت فقال : يا بني انى خفقت خفقة فعن لى فارس على فرس وهو يقول : القوم يسيرون والمنايا تسير إليهم فعلمت انها أنفسنا نعيتينا فقال له ابنه : يا أبء لا أراك الله سوءاً ألسنا على الحق ؟ قال : بلى والذى إله المرجع والمعاد ، قال : فإذا لا نبالى ان نموت محقين فقال له الحسين " عليه السلام " جراك الله من ولد خير ما جزى ولدا عن والد .

النیشابوری ، ابو علی محمد بن الفتال (الشهید ۵۰۸ھ) ، روضة الوعظین ، ص ۱۸۰ ، تحقیق: السيد محمد مهدی السيد حسن الخرسان ، ناشر: منشورات الرضی - قم.

امام حسین سلام الله علیه دو یا سه بار آیه «إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِحُونَ» و حمد خداوند را بر زبان آورد. فرزند ایشان حضرت علی اکبر علیه السلام رو به پدر کرد و گفت: چرا استرجاع [قرائت آیه إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِحُونَ] و ستایش الهی بر زبان جاری ساختید؟ فرمود: پسرم! لحظه‌ای به خواب رفتم. در خواب سواری دیدم که می‌گفت: این قوم می‌روند و مرگها به سوی ایشان حرکت می‌کند و دانستم که این خبر کشته شدن ماست که داده می‌شود. علی گفت: پدر جان! - خداوند به تو هیچ بدی نشان ندهد [کنایه از دعای خیر]. مگر ما بر حق نیستیم؟ فرمود: آری سوگند به کسی که بازگشت همه به سوی اوست، ما بر حق هستیم. علی گفت: در این صورت از کشته شدن در را حق باکی نداریم؛ امام حسین فرمودند: پسرم! خداوند بهترین پاداشی را که ممکن است به خاطر پدری به پسرش، داده شود ارزانی تو فرماید.

دروع و سلام بر ایشان در زیارت عاشوراء

یکی از بخش‌های زیارت شریفه عاشوراء، «السلام علی الحسین و علی علی بن الحسین» می‌باشد که بی‌شک مقصود از «علی بن الحسین»، وجود نازنین حضرت علی اکبر سلام الله علیه می‌باشد چنان‌چه مرحوم طهرانی چنین می‌نویسد:

(علی علی بن الحسین) و سلام بر علی اکبر باد. علی بن الحسین اسم سه نفر از اولاد سید الشهداء علیه السلام است یکی حضرت سید الساجدين سلام الله علیه و دیگری علی اکبر و سوم علی رضیع که به روایتی عبد الله رضیع نام داشت و معروف به علی اصغر است و مراد در این فقره علی اکبر شهید در کربلاست، چه این زیارت را اختصاصی تمام بقتلای طف و شهدای رکاب سعادت نصاب است و احتمال اراده سید الساجدين بغايت بعيد است.

الجاج میرزا أبي الفضل الطهرانی، شفاء الصدور فی شرح زیارة العاشر (فارسی) ج ۲ ص ۳۴۵، تحقیق: تحقیق و پاورقی: السید علی الموحد الأبطحی، چاپ سوم، سال چاپ: ۱۴۰۹ چاپخانه: سید الشهداء (ع) - قم - ایران.

فاضل مازندرانی رحمه الله نیز نیز در شرح زیارت عاشورا می‌نویسد:

شرح «وَعَلَى عَلِيٍّ بْنِ الْحُسَيْنِ» [قوله (عليه السلام) (وَعَلَى عَلِيٍّ بْنِ الْحُسَيْنِ) لَا رَيْبَ أَنَّ الْمُرَادُ بِهِ (عَلِيٍّ بْنِ الْحُسَيْنِ الشَّهِيدِ)، لَا إِلَامَ زَيْنَ الْعَابِدِينَ لَأَنَّ هَذِهِ الزِّيَارَةُ لِخُصُوصِ الشَّهِيدَاءِ.

- الفاضل المازندرانی - ص ۱۴۸، شرح زیارة عاشوراء، تحقیق: السید حسن الموسوی الدُّرَازِی، چاپ: الأولى، سال چاپ: ۱۴۳۰
- ۲۰۰۹ م، چاپخانه: وفا، ناشر: دار الصدیقة الشهیدة علیها السلام.

شکی نیست که مراد از (علی بن الحسین)، علی اکبر شهید می‌باشد نه امام سجاد علیه السلام؛ زیرا این زیارت در خصوص شهداًی کربلا می‌باشد.

در زیارت عاشورای غیر معروفه نیز اینگونه سلام آمده:

السلام على الحسين بن على الشهيد ، السلام على على بن الحسين الشهيد .

واژه شهید بعد از نام حضرت علی بن الحسین سلام الله علیهمما آمده که با توجه به اینکه زیارت عاشورا مربوط به شهداًی کربلا است، این احتمال تقویت می‌یابد که مقصود حضرت علی اکبر علیه السلام است.

حضرت علی اکبر سلام الله علیه، مصدق آیه تطهیر

یکی از مطالبی که در تراث ادعیه شیعی وارد شده است، آن است که وجود مقدس حضرت علی اکبر صلوات الله علیه مصدق آیه تطهیر می‌باشد.

با جستجو و دقت نظر در زیارت نامه‌های مأثوری که پیرامون آن حضرت وارد شده است، به این مساله به روشنی اشاره شده است.

مرحوم ابن قولویه رضوان الله تعالی علیه از قول امام صادق صلوات الله علیه در باب زیارت حضرت علی اکبر سلام الله علیه چنین می‌نویسد:

سلام الله وسلام ملائكته المقربین وأنبيائه المرسلین وعباده الصالحين ، عليك يا مولاي وابن مولاي ورحمه الله وبركاته ، صلی الله عليك وعلى عترتك وأهل بيتك وأبنائك وأمهاتك وأمهاتك الاخيار الابرار ، الذين أذهب الله عنهم الرجس وطهرهم تطهيرا . السلام عليك يا ابن رسول الله وابن أمير المؤمنین وابن الحسین ابن علی ورحمه الله وبركاته ، لعن الله قاتلك ، ولعن الله من استخف بحقكم وقتلكم ، لعن الله من بقى منهم ومن مضى ، نفسی فداءکم ولمضجعکم ، صلی الله عليکم وسلم تسليما . ثم ضع خدک علی القبر وقل : صلی الله عليك يا ابا الحسن – ثلاثة.

القمی، أبي القاسم جعفر بن محمد بن قولویه _متوفی ۳۶۷ق_، کامل الزيارات، ص ۴۱۶، تحقیق: الشیخ جواد القیومی، لجنة التحقیق، ناشر: مؤسسه نشر الفقاهه، الطبعة: الأولى ۱۴۱۷هـ

درود خدا و فرشتگان مقرب و انبیاء فرستاده و بندگان صالح بر تو ای سرور من و فرزند سرور من، و رحمت و برکات خدا بر تو باد، رحمت فرستد خدا بر تو و بر دودمان و خاندان و پدران و فرزندان و مادران نیک و خوب تو، آنان که خداوند رجس و آلوگی را از ایشان برکنار داشت و پاکشان نمود پاک نمودنی، درود بر تو ای فرزند رسول خدا و فرزند امیر المؤمنین و فرزند حسین بن علی، و رحمت خدا و برکاتش بر تو باد، خدا لعنت کند کشند تو را، و خدا لعنت کند کسی که حق شما و کشتن شما را سبک شمرد، خدا لعنت کند باقی مانده و گذشتگان ایشان را، جانم فدای شما و فدای قبر شما باد، رحمت خدا و درود فراوانش بر شما باد. سپس صورت بر قبر بگذار و بگو: خدا تو را رحمت کند ای ابا الحسن (سه مرتبه).

شهید اول رضوان الله تعالی علیه نیز چنین می‌نویسد:

ثم امض إلى ضريح على بن الحسين عليهما السلام وقف عليه وقل السلام عليك أيها الصديق الطيب الزكي الحبيب المقرب وابن ريحانة رسول الله السلام عليك من شهید محتسب ورحمه الله وبرکاته ما أکرم مقامک وأشرف منقلبک اشهد لقد شکر

الله سعیک واجزٰ ثوابک و الحقک بالذروة العالية حيث الشرف كل الشرف وفي الغرف (الساميّة) خ كما من عليك من قبل وجعلك من أهل البيت الذين اذهب الله عنهم الرجس وطهرهم تطهيرًا صلوات الله عليك ورحمة الله ورضوانه فاشفع إليها السيد الطاهر إلى ربك في خط الأنقال عن ظهرى وتحفيتها عنى وارحم ذلى وخصوصى لك وللسيد أبيك صلى الله عليهما شهيد اول، محمد بن مکى، المزار فى كيفية زيارات النبي و الأئمّة عليهم السلام، (الشهید الأول)، ص ١٤٦، مدرسه امام مهدی عليه السلام - قم، چاپ: اول، ١٤١٠ ق.

سپس به نزد ضریح علی بن الحسین علیهم السلام برو، بایست و بگو: سلام بر تو ای صدیق پاک و پاکیزه، محبوب و مقرب، و فرزند گل معطر رسول خدا، سلام بر تو از آن رو که شهیدی و عامل در راه خدا، و رحمت و برکات خدا بر تو باد، چه گرامی است مقاومت و چه باشرافت است بازگشتگاهت، گواهی میدهم که خدا از کوشش قدردانی نمود، و پاداشت را شایان ساخت، و به مرتبه‌ای بس بلند ملحقت نمود، جایی که شرف است، همه شرف، و در غرفه‌های بلند چنان که از پیش بر تو منت نهاد، و تو را از اهل بیتی قرار داد، که خدا، پلیدی را از آنها دور ساخت و پاکشان نمود، پاک ساختنی کامل، درود و رحمت و برکات و خشنودی خدا بر تو باد، به سوی پروردگارت، ای آفای پاک شفیع شو، در فرو ریختن گناهان از پرونده‌ام، و سیک شدن آنها از من، رحم کن به خواری و فروتنی ام در برابرت، و در برابر سرور پدرت، درود خدا بر شما هر دو باد.

و در زیارتی دیگر در شان آن حضرت، چنین آمده است:

ثم تحول إلى عند رجل الحسين فقف على على بن الحسين ع و قل السلام عليك أيها الصديق الطيب الطاهر والزكي الحبيب المقرب و ابن ريحانة رسول الله ص السلام عليك من شهيد محتب و رحمة الله و برkatه ما أكرم مقامك و أشرف منقلبك أشهد لقد شكر الله سعیک و أجزل ثوابک و الحقک بالذروة العالية حيث الشرف كل الشرف في الغرف الساميّة في الجنة فوق الغرف كما من عليك من قبل و جعلك من أهل البيت الذين اذهب الله عنهم الرجس و طهركم تطهيرًا و الله ما ضرك القوم بما نالوا منك و من أيك الطاهر صلوات الله عليكما و لا ثلموا متزلتكما من البيت المقدس و لا وهنتما بما أصابكما في سبيل الله و لا ملتمنا إلى العيش في الدنيا و لا تكرهتما مباشرة المنايا إذ كنتما قد رأيتمنا متزلتكما في الجنة قبل أن تصيرا إليها فاخترتها قبل أن تنتقل إليها فسررتهم و سررتهم فهنئنا لكم يا بنى عبد المطلب التمسك من النبي ص بالسيد السابق حمزة بن عبد المطلب و قدمتما عليه و قد الحقتما بأوثق عروءة و أقوى سبب صلى الله عليك أيها الصديق الشهيد المكرم و السيد المقدم الذي عاش سعيدا و مات شهيدا و ذهب فقيدا فلم تتمتع من الدنيا إلا بالعمل الصالح و لم تتشاغل إلا بالمتجر الراوح أشهد أنك من الفرحين بما آتاهم الله من فضله و يستبشرون بالذين لم يلحقوا بهم من خلفهم ألا خوف عليهم و لا هم يحزنون و تلك منزلة كل شهيد فكيف منزلة الحبيب إلى الله القريب إلى رسول الله ص زادك الله من فضله في كل لحظة و لحظة و سكون و حرکة مزيدا يغبط و يسعد أهل علين به يا كريم النفس يا كريم الأب يا كريم الجد إلى أن ينتاهي رفعكم الله من أن يقال رحمكم الله و افتقر إلى ذلك غيركم من كل من خلق الله ... فاشفع لى أيها السيد الطاهر إلى ربک في خط الأنقال عن ظهرى و تحفيتها عنى و ارحم ذلى و خصوصى لك وللسيد ابيك صلى الله عليهما.

مجلسی، محمد باقر بن محمد تقی، بحار الأنوار الجامعه لدرر أخبار الأئمّة الأطهار (ط - بيروت)، ج ٩٨؛ ص ٢٤٢ دار إحياء التراث العربي - بيروت، چاپ: دوم، ١٤٠٣ ق.

شهید اول، محمد بن مکى، المزار فى كيفية زيارات النبي و الأئمّة عليهم السلام، (الشهید الأول)، ص ١٤٧، مدرسه امام مهدی عليه السلام - قم، چاپ: اول، ١٤١٠ ق.

سلام بر تو ای راستگوی مطهر و پاک محبوب، مقرب خدا و فرزانه ریحانه رسول خداصلی الله علیه وآلہ. سلام بر تو ای شهید با اخلاص، رحمت و برکات الهی شامل حالت باد، چه مقام ارجمندی داری و به چه متزلت والا بی نائل شدی، گواهی می دهم که خداوند سعی تو را سپاس نهاد، ثوابی جزیل به تو ارزانی داشت، تو را به شائی متعالی و مقامی سراسر فضل و شرف رساند و در بهترین و بالاترین غرفه‌های جنت مکانت داد. همانگونه که قبلًا بر تو منت نهاد و تو را از خاندان رسالت

قرار داد که خداوند هر گونه پلیدی را از آنان دور نموده است و پاک و مطهرشان ساخته است. ... خداوند در هر سخن و سکون و نگاهت از فضل خود عنایتی وافر به تو بدهد که ساکنان حرم قدس بر آن غبطة خورند و ساکنان بارگاه ملکوتی در پرتو آن به سعادت رسند.

ای کسی که پدر و جد او کریم و بزرگوار بوده است...

ای سید نیکو سرشت نزد خدایت مرا شفاعت کن که این بار سنگین اعمال تباہ را از پشم بردارد تا سبک شوم، به ناتوانیم رحم کن و به عجزم در برابر تو و پدرت - که درود خداوند بر شما باد - توجهی کن.

معاویه و اعتراف بر شایستگی حضرت علی اکبر سلام الله علیه برای خلافت

معاویه که از دشمنان سرسخت اهل بیت علیهم السلام می‌باشد، در خصوص لیاقت و شایستگی حضرت علی اکبر علیه السلام برای خلافت و حکومت چنین اعتراف می‌کند:

وإياه عنى معاویه فى الخبر الذى حدثنى به محمد بن سليمان، قال: حدثنا يوسف بن موسى القطان، قال: حدثنا جریر، عن مغيرة، قال: قال معاویه: من أحق الناس بهذا الأمر؟ قالوا: أنت، قال: لا، أولى الناس بهذا الأمر على بن الحسين بن على، جده رسول الله صلى الله عليه وسلم، وفيه شجاعة بنى هاشم، وسخاء بنى أمية، وزهو ثقيف.

الاصفهانی، أبو الفرج علی بن الحسین (متوفی ۳۵۶ھ)، مقاتل الطالبین، ج ۱ ص ۲۲ طبق نرم افزار الجامع الكبير.
ابوالفرج اصفهانی با سند معتبر از مغیره نقل می‌کند:

روزی معاویه بن ابی سفیان به اطرافیان خود گفت: به نظر شما سزاوارترین و شایسته ترین فرد امت به امر خلافت کیست؟ اطرافیان گفتند: جز تو کسی را سزاوارتر به امر خلافت نمی‌شناسیم! معاویه گفت: این چنین نیست. شایسته ترین فرد برای امر حکومت علی اکبر فرزند حسین بن علی [علیهم السلام] است که جدش رسول خدا صلی الله علیه [وآلہ] وسلم است و شجاعت بنی هاشم سخاوت بنی امیه و زیبایی قبیله ثقیف را در خود جمع کرده است.

بررسی سند روایت

محمد بن سلیمان

وی محمد بن محمد بن سلیمان باعندی است همچنانکه ابوالفرج در جای دیگر از کتاب خود روایتی را چنین از او نقل می‌کند:
محمد بن محمد بن سلیمان الباعندی. قال: سمعت

مقاتل الطالبین، ج ۱ ص ۱۰۱

هر چند برخی او را به تدلیس متهم کرده‌اند اما بزرگان اهل سنت او را ثقه دانسته و روایت و را قبول می‌کنند:
ذهبی درباره او می‌نویسد:

محمد بن محمد بن سلیمان بن الحارث الإمام الحافظ الكبير محدث العراق أبو بكر ابن المحدث أبي بكر الأزدي الواسطي
الباعندی أحد أئمة هذا الشأن ببغداد.

محمد بن محمد امام و حافظ کبیر و محدث عراق بود وی یکی از بزرگان علم حدیث در بغداد است.

الذهبی الشافعی، شمس الدین ابو عبد الله محمد بن احمد بن عثمان (متوفی ۷۴۸ھ)، سیر أعلام النبلاء، ج ۱۴ ص ۳۸۳ تحقیق شعیب الأرناؤوط ، محمد نعیم العرقسوسی ، ناشر : مؤسسه الرساله – بیروت ، الطبعه : التاسعه ، ۱۴۱۳هـ .

بن حجر می‌نویسد:

محمد بن محمد بن سلیمان الباعندی الحافظ البغدادی أبو بكر مشهور بالتدليس مع الصدق والأمانة.

محمد بن محمد در عین حال که مشهور به تدلیس بود، راستگو و امانتدار بود.

العسقلانی الشافعی ، احمد بن علی بن حجر أبو الفضل ، طبقات المدلسين، ج ۱ ص ۴۴، دار النشر : مكتبة المنار - عمان - ۱۴۰۳ - ۱۹۸۳ ، الطبعه : الأولى ، تحقیق : د. عاصم بن عبدالله القریوتوی.

خطیب بغدادی همچنین می‌نویسد:

وذكر عنده أبو بكر محمد بن محمد بن سليمان بن الحارث الباغندي فقال ثقة كثير الحديث ... ورأيت كافة شيوخنا يحتاجون بحديثه ويخرجونه في الصحيح.

نzd ابن ابی خثیمہ از ابوبکر باغندي یاد شد او گفت محمد بن محمد ثقه و دارای روایات فراوان است ..من دیدم همه بزرگان ما به روایت او احتجاج کرده و در صحیح می‌آورند.

البغدادي، ابو بكر أحمـد بن عـلـى بن ثـابـت الخطـيب (متوفـى ٤٦٣هـ)، تـارـيخ بـغـدـاد، جـ ٣ صـ ٢١٣ نـاـشـرـ: دـار الـكتـب الـعـلـمـيـة – بـيـرـوتـ.
ذهبی نیز از مظفر نقل می‌کند او ثقه است:

فذاكـرـنـىـ بـنـ المـظـفـرـ فـقـالـ بـالـبـاغـنـدـىـ ثـقـةـ اـمـامـ لـاـ يـنـكـرـ مـنـهـ الـاـ تـدـلـيـسـ وـالـأـئـمـةـ دـلـسـواـ.

باغندي مورد اعتماد و امام است از او منکری دیده نشده مگر تدليس که علمای بزرگ نیز تدليس می‌کردند العـسـقـلـانـيـ الشـافـعـيـ، أـحـمـدـ بـنـ عـلـىـ بـنـ حـجـرـ اـبـوـ الـفـضـلـ (متـوفـىـ ٨٥٢ـهـ)، لـسـانـ الـمـيزـانـ، جـ ٥ـ صـ ٣٦١ـ تـحـقـيقـ: دـائـرـةـ الـعـرـفـ النـظـامـيـهـ - الـهـنـدـ، نـاـشـرـ: مـؤـسـسـةـ الـأـعـلـمـيـ لـلـمـطـبـوـعـاتـ - بـيـرـوتـ، الـطـبـعـةـ: الـثـالـثـ، ١٤٠٦ـهـ - ١٩٨٦ـمـ.

البـهـ حـاـكـمـ نـيـشـاـبـورـ روـاـيـاتـ اوـ رـاـصـحـيـحـ مـيـ دـانـدـ
حدـثـنـاـ أـبـوـ عـلـىـ الـحـسـينـ بـنـ عـلـىـ الـحـافـظـ حدـثـنـاـ مـحـمـدـ بـنـ سـلـيـمـانـ حدـثـنـاـ عـبـدـ الـوـهـابـ بـنـ نـجـدـةـ الـحـوـطـىـهـذـاـ حـدـيـثـ
صـحـيـحـ عـلـىـ شـرـطـ مـسـلـمـ وـلـمـ يـخـرـجـاـهـ.

الـحـاـكـمـ الـنـيـسـاـبـورـيـ، أـبـوـ عـبـدـالـلـهـ مـحـمـدـ بـنـ عـبـدـالـلـهـ (متـوفـىـ ٤٠٥ـهـ)، الـمـسـتـدـرـكـ عـلـىـ الصـحـيـحـيـنـ، جـ ٢ـ صـ ٨٨ـ تـحـقـيقـ: مـصـطـفـيـ عبدـ القـادـرـ عـطـاـ، نـاـشـرـ: دـارـ الـكـتـبـ الـعـلـمـيـةـ - بـيـرـوتـ الـطـبـعـةـ: الـأـوـلـىـ، ١٤١١ـهـ - ١٩٩٠ـمـ.

یوسف بن موسی

وـیـ اـزـ روـاـتـ بـخـارـیـ وـ ثـقـهـ مـیـ باـشـدـ اـبـنـ حـجـرـ درـبـارـهـ اوـ مـیـ نـوـیـسـدـ:
یوسـفـ بـنـ مـوـسـیـ بـنـ رـاشـدـ الـقطـانـ أـبـوـ یـعـقـوبـ الـکـوـفـیـ نـزـیـلـ الرـیـ ثـمـ بـغـدـادـ صـدـوقـ.
الـعـسـقـلـانـيـ الشـافـعـيـ، أـحـمـدـ بـنـ عـلـىـ بـنـ حـجـرـ اـبـوـ الـفـضـلـ (متـوفـىـ ٨٥٢ـهـ)، تـقـرـيـبـ الـتـهـذـيـبـ، جـ ١ـ صـ ٦٢ـ تـحـقـيقـ: مـحـمـدـ عـوـامـةـ، نـاـشـرـ: دـارـ الرـشـیدـ - سـوـرـيـاـ، الـطـبـعـةـ: الـأـوـلـىـ، ١٤٠٦ـهـ - ١٩٨٦ـمـ.

ابـوـ یـعـقـوبـ یـوسـفـ بـنـ مـوـسـیـ بـنـ رـاشـدـ قـطـانـ اـهـلـ کـوـفـهـ بـودـ وـیـ مـدـتـیـ درـ رـیـ وـ بـعـدـ اـزـ آـنـ درـ بـغـدـادـ زـنـدـگـیـ مـیـ کـرـدـ، اوـ فـرـدـ رـاستـگـوـ استـ.

ابـیـ حـاتـمـ نـیـزـ اوـ رـاـ صـادـقـ دـانـسـتـهـ استـ:
عبدـ الرـحـمـنـ قـالـ سـأـلـتـ أـبـیـ عـنـهـ فـقـالـ هوـ صـدـوقـ.
ازـ پـدرـمـ درـبـارـهـ یـوسـفـ پـرـسـیدـمـ گـفـتـ اوـ رـاستـگـوـ استـ.
ابـنـ أـبـیـ حـاتـمـ الرـازـیـ التـمـیـمـیـ، اـبـوـ مـحـمـدـ عـبـدـ الرـحـمـنـ بـنـ أـبـیـ حـاتـمـ مـحـمـدـ بـنـ إـدـرـیـسـ (متـوفـىـ ٣٢٧ـهـ)، الـجـرـحـ وـالـتـعـدـیـلـ، الـجـرـحـ وـالـتـعـدـیـلـ جـ ٩ـ صـ ٢٣١ـ نـاـشـرـ: دـارـ إـحـیـاءـ التـرـاثـ الـعـرـبـیـ - بـيـرـوتـ، الـطـبـعـةـ: الـأـوـلـىـ، ١٢٧١ـهـ - ١٩٥٢ـمـ.

خطـیـبـ بـغـدـادـیـ نـیـزـ مـیـ نـوـیـسـدـ:

وـقـدـ وـصـفـ غـيرـ وـاحـدـ مـنـ الـأـئـمـةـ یـوسـفـ بـنـ مـوـسـیـ بـالـثـقـةـ وـاـتـحـجـ بـهـ بـالـبـخـارـیـ فـیـ صـحـیـحـهـ.
عـدـهـ زـیـادـیـ اـزـ بـزـرـگـانـ یـوسـفـ رـاـ تـوـثـیـقـ کـرـدـ وـ بـخـارـیـ درـ صـحـیـحـ خـودـ بـهـ روـایـتـ اوـ اـحـتـجـاجـ کـرـدـ استـ.
الـبـغـدـادـيـ، اـبـوـ بـكـرـ أـحـمـدـ بـنـ عـلـىـ بـنـ ثـابـتـ الخطـيبـ (متـوفـىـ ٤٦٣ـهـ)، تـارـيخـ بـغـدـادـ، جـ ٣ـ صـ ٣٠٤ـ نـاـشـرـ: دـارـ الـكـتـبـ الـعـلـمـيـةـ - بـيـرـوتـ.
ابـنـ حـبـانـ نـیـزـ اوـ رـاـ درـ الثـقـاتـ آـورـدـ استـ.

الـتـمـیـمـیـ الـبـسـتـیـ، اـبـوـ حـاتـمـ مـحـمـدـ بـنـ أـحـمـدـ (متـوفـىـ ٣٥٤ـهـ)، الـثـلـاثـاتـ، جـ ٩ـ صـ ٢٨٢ـ تـحـقـيقـ السـیـدـ شـرفـ الدـینـ أـحـمـدـ، نـاـشـرـ: دـارـ الـفـکـرـ، الـطـبـعـةـ: الـأـوـلـىـ، ١٣٩٥ـهـ - ١٩٧٥ـمـ.

جریر

نام وی جریر بن عبد الحمید می باشد که از روایات صحیح بخاری و مسلم و فردی مورد وثوق است
عجلی درباره او می نویسد:
جریر بن عبد الحمید الضبی کوفی ثقة.

أبی الحسن العجلی، أبی الحسن أَحْمَدُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ صَالِحٍ (متوفی ۲۶۱ھـ)، معرفة الثقات من رجال أهل العلم والحديث ومن
الضعفاء وذكر مذاهبهم وأخبارهم، ج ۱ ص ۲۶۷ تحقیق: عبد العظیم عبد العظیم البستوی، ناشر: مکتبه الدار - المدینه المنوره -
السعودیه، الطبعه: الأولى، ۱۴۰۵ - ۱۹۸۵م.

ابن حجر نیز از ابو احمد حاکم چنین نقل می کند:
وقال أبو أحمد الحاكم هو عندهم ثقة.

حاکم گوید جریر نزد بزرگانی ثقه است.

العسقلانی الشافعی، أَحْمَدُ بْنُ عَلَى بْنِ حَجْرٍ أَبْوَ الْفَضْلِ (متوفی ۸۵۲ھـ)، تهذیب التهذیب، ج ۲ ص ۶۵ ، ناشر: دار الفکر - بیروت،
الطبعه: الأولى، ۱۴۰۴ - ۱۹۸۴م.

ذهبی نیز نقل کرده است:
قال ابن سعد كان ثقةً كثیراً العلم.
ابن سعد گوید او ثقه و دارای علم فراوان بود.

الذهبی الشافعی، شمس الدین ابو عبد الله محمد بن احمد بن عثمان (متوفی ۷۴۸ھـ)، سیر أعلام النبلاء، ج ۹ ص ۱۱، تحقیق :
شعیب الأرناؤوط ، محمد نعیم العرقسوسی ، ناشر : مؤسسه الرساله - بیروت ، الطبعه : التاسعه ، ۱۴۱۳ھـ .

مغیره بن مقسم

وی نیز از روات صحیح بخاری و مسلم است که علمای علم رجال اهل سنت او را فردی مورد اطمینان می دانند.
ذهبی درباره او می نویسد:

مغیرة (ع) مغیرة بن مقسم الامام العلامه الثقة أبو هشام الضبی مولاهم.
مغیره امام، علامه و فردی مورد اعتماد است.

الذهبی الشافعی، شمس الدین ابو عبد الله محمد بن احمد بن عثمان (متوفی ۷۴۸ھـ)، سیر أعلام النبلاء، ج ۶ ص ۱۰ ، تحقیق :
شعیب الأرناؤوط ، محمد نعیم العرقسوسی ، ناشر : مؤسسه الرساله - بیروت ، الطبعه : التاسعه ، ۱۴۱۳ھـ .

عجلی نیز می نویسد:

مغیرة بن مقسم الضبی وكان ضریر البصر کوفی ثقة.

أبی الحسن العجلی، أبی الحسن أَحْمَدُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ صَالِحٍ (متوفی ۲۶۱ھـ)، معرفة الثقات من رجال أهل العلم والحديث ومن
الضعفاء وذكر مذاهبهم وأخبارهم، ج ۲ ص ۲۹۳، تحقیق: عبد العظیم عبد العظیم البستوی، ناشر: مکتبه الدار - المدینه المنوره -
السعودیه، الطبعه: الأولى، ۱۴۰۵ - ۱۹۸۵م.

ابن سعد نیز می نویسد:

مغیره بن مقسم الضبی مولی لهم ویکنی أبا هشام وکان مکفوفا توفی سنہ ست وثلاثین ومائہ وکان ثقةً كثیر الحديث.
مغیره ثقه و دارای روایات فراوان است.

الزهری، محمد بن سعد بن منیع ابو عبدالله البصری (متوفی ۲۳۰ھـ)، الطبقات الكبرى، ج ۶ ص ۳۳۷ ناشر: دار صادر - بیروت.
بنابراین طبق این روایت معتبر، معاویه که دشمن اهل بیت است، اعتراف می کند که تنهاترین فردی که شایستگی خلافت و
حکومت بر مردم را دارد، حضرت علی اکبر علیه السلام است.

طلب انگور توسط حضرت علی اکبر علیه السلام و پاسخ امام حسین سلام الله علیه

طبری نقل می‌کند که حضرت علی اکبر علیه السلام، زمانی که فصل انگور نبود، از پدر بزرگوارش درخواست انگور کرد، امام حسین علیه السلام نیز با معجزه از دیوار انگور بیرون آوردند: شهدت الحسین بن علی (علیهمما السلام) و قد اشتہی علیه ابنه علی الْأَكْبَرِ عَنْهَا فِي غَيْرِ أَوْانِهِ، فَضَرَبَ يَدُهُ إِلَى سَارِيَةِ الْمَسْجَدِ فَأَخْرَجَ لَهُ عَنْبًا وَمُوزًا فَأَطْعَمَهُ، وَقَالَ: مَا عِنْدَ اللَّهِ لِأَوْلَائِهِ أَكْثَر.

طبری آملی صغير، محمد بن جریر بن رستم، دلائل الإمامة (ط - الحديث)، ص ۱۸۳، بعثت، ایران؛ قم، چاپ: اول، ۱۴۱۳ق. علی اکبر علیه السلام از پدر بزرگوارش انگور طلب کرد. ناگاه امام حسین علیه السلام با دست به کناره دیوار مسجد زد که انگور و موز از آن خارج شد. پس فرزند خود را از آن خورانیده و فرمودند: اولیای الهی سهم شان بیش از این است.

علاقه شدید امام حسین علیه السلام به علی اکبر علیه السلام

در منابع شیعه و سنی آمده است زمانی که امام حسین علیه السلام که از شهادت فرزندش با خبر شد از خیمه بیرون آمده و به کنار بالین جوان خود رفت و همچنان که می‌گریست و اشک اندوه می‌ریخت و می‌فرمود: قال قتل الله قوما قتلوك يا بنى ما أجرأهم على الرحمن و و على انتهاءك حرمة الرسول و انهملت عيناه بالدموع ثم قال على الدنيا بعدك العفاء.

مفید، محمد بن محمد، الإرشاد في معرفة حجج الله على العباد، ج ۲؛ ص ۱۰۶، کنگره شیخ مفید - قم، چاپ: اول، ۱۴۱۳ ق. ابن طاووس، علی بن موسی - فهری زنجانی، احمد، اللھوف علی قتلى الطفوف / ترجمه فهری : النص؛ ص ۱۱۴ جهان - تهران، چاپ: اول، ۱۳۴۸ش.

امام فرمود: خدا بکشدکشندگان تو را چقدر این مردم بر خدا جری شدند و چگونه پرده احترام رسول خدا را دریدند در حالی که اشک از چشمنش جاری بود، فرمود: پس از شهادت تو خاک بر سر دنیا. در منابع اهل تسنن نیز به این سخن حضرت اشاره شده است.

رك: البداية والنهاية ج ۸، ص ۱۸۵، ناشر: مكتبة المعارف - بيروت؛ تاريخ الطبرى، ج ۳، ص ۳۳۱، ناشر: دار الكتب العلمية - بيروت؛ المنتظم فى تاريخ الملوك والأمم، ج ۵، ص ۳۴۰ ناشر: دار صادر - بيروت، الطبعة: الأولى؛ لکامل فى التاريخ ج ۳، ص ۴۲۹ تحقيق عبد الله القاضى، ناشر: دار الكتب العلمية - بيروت، الطبعة الثانية، ۱۴۱۵هـ و... .

امام حسین علیه السلام با این سخن شدت علاقه و اشتیاق خود به فرزندش را ابراز می‌کند یعنی شهادت حضرت علی اکبر علیه السلام و رفتن او از این دنیا آنقدر برای امام سخت است که امام زندگی در این دنیا بدون علی اکبر علیه السلام را بی‌ارزش و بی‌مقدار می‌داند و نکته دوم این است که حرمت و احترام حضرت علی اکبر علیه السلام حرمت پیامبر صلی الله علیه و آله است و با حرمتش شکنی به علی اکبر علیه السلام حرمت پیامبر صلی الله علیه و آله شکسته شد.

شباهت حضرت علی اکبر علیه السلام به رسول خدا صلی الله علیه و آله

یکی از ویژگی های حضرت علی اکبر سلام الله علیه، شباهت ایشان به رسول خدا صلی الله علیه و آله می‌باشد چنان چه در هنگام میدان رفتن ایشان، وجود نازنین سیدالشهداء سلام الله علیه فرمودند: اللهم أشهد فقد بز إليهم غلام أشبه الناس خلقاً وخلقنا ومنطقاً برسولك صلی الله علیه وآلہ وسلم وکنا إذا اشتقنا إلى نبیک نظرنا إلیه.

اللهوف في قتلى الطفوف - السيد ابن طاووس - ص ۷۶

خدایا گواه باش، جوانی که در صورت و سیرت، ظاهر و باطن و گفتار شیبیه ترین مردم به رسولت پیامبر صلی الله علیه و آله و سلم بود، و هر گاه مشتاق دیدار پیامبرت می‌شدیم به این جوان نگاه می‌کردیم، برای جنگیدن با این مردم رهسپار شد. ابن اعثم کوفی نیز مشابه همین متن را نقل می‌کند:

ابن اعثم، أحمد بن أعمش الكوفي (وفات: ۳۱۴)، الفتوح ج ۵ ص ۱۱۴، تحقيق: علي شيرى (ماجستر فى التاريخ الإسلامى)، چاپ: الأولى، سال چاپ: ۱۴۱۱، ناشر: دار الأضواء للطباعة والنشر والتوزيع.

با دقت در این کلام حضرت، در میابیم که حضرت علی اکبر سلام اللہ علیہ در سه ویژگی شبیه رسول خدا صلی اللہ علیہ و آله بوده اند:

۱. خلق
۲. خلق
۳. منطق

حال به نحو مجمل به این سه ویژگی می پردازیم.

۱. خلق:

شکی نیست که رسول خدا صلی اللہ علیہ و آله از حیث جمال و زیبایی، بهترین فرد جامعه بوده است و زیبای ترین حسن جمال از آن ایشان بوده است.

مرحوم طبرسی رضوان اللہ تعالیٰ علیہ در معرفی رسول خدا از قول هند بن ابی هاله چنین می نویسد:

کَانَ رَسُولُ اللَّهِ فَخْمًا مُفْخَمًا يَتَلَأَّ وَجْهُهُ تَلَأَّ الْقَمَرُ لَيْلَةَ الْبُدْرِ أَطْلَوَ مِنَ الْمَرْبُوعِ وَأَقْصَرَ مِنَ الْمُشَدَّبِ عَظِيمُ الْهَامَةِ رَجُلُ الشَّعْرِ إِذَا انْفَرَقَتْ عَقِيقَتُهُ فَرَقَ وَإِلَّا يُجَاؤُ شَعْرَهُ شَحْمَةً أَذْنِيهِ إِذَا هُوَ وَفَرَهُ أَزْهَرَ اللَّوْنَ وَاسِعُ الْجَبَينِ أَزْجَ الْحَاجِبَيْنِ سَوَابِغَ فِي غَيْرِ قَرْنٍ بَيْنَهُمَا عِرْقٌ يَدِرُهُ الْغَضَبُ أَفْنَى الْعِرْنَيْنِ لَهُ نُورٌ يَلْعُو يَحْسَبُهُ مَنْ لَمْ يَتَمَّلِهُ أَشَمَ كَثُرَ الْحُجَّةِ سَهْلَ الْخَدَيْنِ ضَلِيلُ الْقَمِ أَشْبَبَ فُلْجَ الْأَسْنَانِ.

الشیخ الطبرسی، (متوفی ۵۴۸ هـ) مکارم الأخلاق، ص ۱۲، منشورات الشیف الرضی، الطبعه: السادسه، ۱۳۹۲ - ۱۹۷۲ م.

پیامبر صلی اللہ علیہ و آله بسیار بزرگوار و با شخصیت بود، چهره‌اش چون ماه شب چهاردهم می درخشید، قامتی معتل و سری بزرگ و مویهایی نه چندان مجعد داشت که گاه در پشت سر جمع می نمود، و گاه فرو می هشت که از نرمه گوش تجاوز نمیکرد. رنگ رخسارش روشن و شاداب و پیشانیش گشاده و بلند بود، ابروانی کمانی و ظریف و پیوسته بود و درخششی خاص داشت که در نگاه اول بلند و بر آمده بنظر می رسید، ریشی انبوه داشت و گونه‌ای صاف، چشمانش سیاه و دهانش فراخ بود، دندانهاش سپید و زیبا و از هم گشاده بود.

ابن حجر عسقلانی در کتاب فتح الباری از قول ابوهریره پیرامون زیبایی رسول خدا صلی اللہ علیہ و آله می نویسد: **وَلَأَحْمَدَ وَبْنَ سَعْدَ وَبْنَ حَبَّانَ عَنْ أَبِي هَرِيرَةَ مَا رَأَيْتُ شَيْئًا أَحْسَنَ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَأَنَّ الشَّمْسَ تَجْرِي فِي جَهَنَّمَهُ.**

ابوهریره می گوید: کسی بهتر و زیباتر از رسول اللہ صلی اللہ علیہ و آله ندیدم گویا خورشید در صورت مبارکش نمایان بود. عن ابی إسحاق السبیعی عن امرأة من همدان قالت حججت مع رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم فقلت لها شبهیه قالت كالقمر لیلۃ البدر لم ار قبله ولا بعده وفي حديث الربيع بنت مسعود لو رأيته لرأيت الشمس طالعة أخرجه الطبراني والدارمي. ابواسحاق می گوید: از زنی که در حج حضرت را دیده بود خواستم چهره حضرت را برای من توصیف کن، آن زن گفت: چهره پیامبر صلی اللہ علیہ و آله همانند ماه شب چهارده بود و کسی را همانند او قبل و بعد از آن ندیده ام و در روایت ریبع دختر مسعود آمده است: کسی که پیامبر صلی اللہ علیہ و آله را ببیند گویا خورشید درخشنان را دیده است.

العسقلانی الشافعی، أحمد بن علی بن حجر ابوالفضل (متوفی ۸۵۲ هـ)، فتح الباری شرح صحيح البخاری ج ۶، ص ۵۷۳، تحقیق: محب الدین الخطیب، ناشر: دار المعرفة - بیروت.

و ابن کثیر در باب مقایسه زیائی حضرت یوسف و زیائی حضرت نبی مکرم صلی اللہ علیہ و آله می نویسد: و ذکر فی مقابلة حسن یوسف علیه السلام ما ذکر من جمال رسول اللہ و مهابتہ و حلاوتہ شکلا و نفعا و هدیا و دلا و یمنا کما تقدم فی شمائله من الأحادیث الدالة علی ذلك كما قالت الربيع بنت مسعود لو رأيته لرأيت الشمس طالعة.

در باب مقایسه با زیبائی حضرت یوسف علیه السلام ، روایاتی پیرامون جمال و زیبائی پیامبر صلی الله علیه وآلہ و ہبیت و زیبائی و نفع و هدایت و برکت حضرتش، ذکر شد همانگونه که در اوصاف ظاهری حضرت روایاتی که دلالت بر این زیبائی می‌کند، بیان شد مانند روایت ریبع دختر مسعود که در آن آمده است: کسی که پیامبر صلی الله علیه وآلہ را ببیند گویا خورشید درخشان را دیده است.

ابن کثیر الدمشقی، ابوالفداء إسماعیل بن عمر القرشی (متوفی ۷۷۴ھ)، البداية والنهاية ج ۶، ص ۲۷۳، ناشر: مکتبة المعارف – بیروت.

۲. خلق:

خداؤند متعال در قرآن کریم، رسول مهر و رحمت را چنین معرفی می‌کند:

إِنَّكَ لَعَلَىٰ خُلُقٍ عَظِيمٍ.

سوره قلم آیه ۴

و به راستی تو اخلاق عظیم و برجسته‌ای داری.

مرحوم علامه طباطبائی در ذیل این آیه چنین می‌نویسد:

و الآیة وإن كانت في نفسها تمدح حسن خلقه (ص) و تعظمه غير أنها بالنظر إلى خصوص السياق ناظرة إلى أخلاقه الجميلة الاجتماعية المتعلقة بالمعاصرة كالثبتات على الحق والصبر على أذى الناس وجفاء أجلائهم والعفو والإغماض وسعة البذر والرفق والمداراة والتواضع وغير ذلك.

طباطبائی، سید محمد حسین (متوفی ۱۴۱۲ھ)، المیزان فی تفسیر القرآن، ج ۱۹، ص ۳۶۹، ناشر: منشورات جماعت المدرسین فی الحوزة العلمیة فی قم المقدسة، الطبعه: الخامسة، ۱۴۱۷ھ.

و این آیه شریفه هر چند فی نفسها و به خودی خود حسن خلق رسول خدا صلی الله علیه و آلہ را می‌ستاید، و آن را بزرگ می‌شمارد، لیکن با در نظر گرفتن خصوص سیاق، به خصوص اخلاق پسندیده اجتماعیش نظر دارد، اخلاقی که مربوط به معاشرت است، از قبیل استواری بر حق، صبر در مقابل آزار مردم و خطاکاریهای اراذل و عفو و اغماض از آنان، سخاوت، مداراء تواضع و امثال اینها.

برخی از علمای اهل سنت در ذیل این آیه چنین نوشته اند:
لأنه لا أحد احسن خلقا منه.

این توصیف به خاطر این است که هیچ کسی اخلاق و رفتارش بهتر از اخلاق پیامبر صلی الله علیه وآلہ نیست.
أبو بكر محمد بن أبي إسحاق إبراهيم بن يعقوب الكلاباذى البخارى الوفاة: ۳۸۴ھ ، بحر الفوائد المشهور بمعانى الأخبار ج ۱ ص ۳۴۱ ، دار النشر : دار الكتب العلمیة - بیروت / لبنان - ۱۴۲۰ھ - ۱۹۹۹م ، الطبعه : الأولى ، تحقيق : محمد حسن محمد حسن إسماعیل - أحمد فرید المزیدی.

این نکته نیز باید مد نظر قرار گیرد که رسول مکرم اسلام، تربیت یافته مدرسه الهی بوده و برخی از روایت به این موضوع اشاره دارند چنان چه در روایتی از امام صادق سلام الله علیه چنین آمده است:
إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَ جَلَّ أَدَبَ نَبِيَّهُ فَأَحْسَنَ أَدَبَهُ فَلَمَّا أَكْمَلَ لَهُ الْأَدَبَ قَالَ - إِنَّكَ لَعَلَىٰ خُلُقٍ عَظِيمٍ.
الکلینی الرازی، أبو جعفر محمد بن یعقوب بن إسحاق (متوفی ۳۲۸ھ)، الأصول من الكافی، ج ۱ ص ۲۶۶ ، ناشر: اسلامیه، تهران، الطبعه الثانیه، ۱۳۶۲ھ-ش.

خداؤند عزوجل پیامبرش را تربیتی نیکو کرد، چون تربیت او را تکمیل نمود، فرمود: و به راستی تو اخلاق عظیم و برجسته‌ای داری.

فلذا از همین باب است که رسول خدا صلی الله علیه و آلہ فرمودند:
إنما بعثت لأتمم مكارم الأخلاق.

الطبرسی، أبي علی الفضل بن الحسن (متوفای ۵۴۸ھ)، تفسیر مجمع البیان، ج ۱ ص ۵۰۰، تحقیق: لجنة من العلماء والمحققین الأخصائیین، ناشر: مؤسسة الأعلمی للطبعات - بیروت، الطبعة الأولى، ۱۴۱۵ھ - ۱۹۹۵م.
من برای تکمیل ارزش‌های اخلاقی مبعوث شدم.

مقام و جسم و روح پیامبر آن قدر با ارزش است که خداوند به جان گرامی ایشان قسم می‌خورد:

لَعْمَرُكَ إِنَّهُمْ لَفِي سَكْرَتِهِمْ يَعْمَهُونَ

سوره حجر آیه ۷۲

به جان تو سوگند که آنان در مستی خود سرگردان بودند.

وجود پیامبر در میان مردم، باعث برداشته شدن عذاب از آنان می‌گردد:

وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ وَأَنْتَ فِيهِمْ وَمَا كَانَ اللَّهُ مُعَذِّبَهُمْ وَهُمْ يَسْتَغْفِرُونَ

سوره انفال آیه ۳۳

ولی تا تو در میان آنان هستی خدا بر آن نیست که ایشان را عذاب کند و تا آنان طلب آمرزش می‌کنند خدا عذاب کننده ایشان نخواهد بود.

۳. منطق:

منش اجتماعی و برخورد با دیگران از جمله آموزه‌های بسیار مهم دین میان اسلام تلقی شده و رهبران دینی که در رأس آنها رسول مکرم اسلام و اهل بیت عصمت و طهارت علیهم السلام قرار دارند، بهترین الگوی عملی بر این مساله مهمی هستند.

با دقت نظر در منابع موجود تاریخی و روایی، به این امر مهم در زندگی روز مرہ پیامبر خدا صلی الله علیه و آله و اهل بیت صلوات الله علیهم اجمعین بر می‌خوریم.

خداآوند متعال در قرآن کریم پیرامون منطق (سخن گفتن) نبوی چنین می‌نویسد:

وَمَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوَى

النجم : ۴-۳

و هرگز از روی هوای نفس سخن نمی‌گوید.

مرحوم علامه طباطبایی رضوان الله تعالیٰ علیه در ذیل این آیه چنین می‌نویسد:

«وَ مَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوَى إِنْ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَى» المراد بالهوی هوی النفس و رأيها، و النطق و إن كان مطلقاً ورد عليه النفي و كان مقتضاه نفي الهوی عن مطلق نطقه (ص).

طباطبایی، سید محمد حسین (متوفای ۱۴۱۲ھ)، المیزان فی تفسیر القرآن، ج ۱۹ ص ۲۷ ، ناشر: منشورات جماعت المدرسین فی الحوزة العلمیة فی قم المقدسة، الطبعة: الخامسة، ۱۴۱۷ھ.

منظور از کلمه "هوی" هوای نفس و رأی و خواسته آن است، و جمله "ما ينطق" هر چند مطلق است، و در آن نطق به طور مطلق نفي شده، و مقتضای این اطلاق آن است که هوای نفس از مطلق سخنان پیغمبر نفي شده باشد.

از آنجائی که سید الشهداء سلام الله علیه حضرت علی اکبر علیه السلام را از سه منظر، به رسول خدا صلی الله علیه و آله تشییه کردند، حاکی از مقام والای حضرت علی اکبر سلام الله علیه است که سخن و بیان ایشان نیز مشابه رسول خدا صلی الله علیه و آله بوده است.

اولین شهید هاشمی

بر پایه برخی از مستندات، اولین شهیدی که از بنی هاشم در کربلا به شهادت رسید، وجود مقدس حضرت علی اکبر سلام الله علیه می‌باشد چنان‌چه در ادعیه در هنگام سلام بر ایشان می‌خوانیم:
السلام عليك يا أول قتيل من نسل خير سليل من سلالة إبراهيم الخليل.

شهید اول، محمد بن مکی، المزار فی کیفیة زیارات النبی و الائمه علیهم السلام، (الشهید الأول)، ص ۱۴۸، مدرسه امام مهدی علیه السلام - قم، چاپ: اول، ۱۴۱۰ ق.

المشهدی الحائری، الشیخ أبو عبد الله محمد بن جعفر بن علی (متوفی ۴۸۷ھ)، المزار، ص ۴۸۷، تحقیق: جواد القیومی الأصفهانی، ناشر: مؤسسه النشر الاسلامی، الطبعه: الأولى، رمضان المبارک ۱۴۱۹ھ.

سلام بر تو ای اول شهید، از نسل بهترین ذریه از فرزندان ابراهیم خلیل علیه السلام.

طبری از علمای اهل تسنن نیز حضرت علی اکبر صلوات الله علیه را اولین شهید خاندان ابوطالب معرفی می کند: اول قتیل من بنی ابی طالب یومئذ علی الْأَكْبَرِ بْنِ الْحَسِينِ بْنِ عَلَیْ وَأُمِّهِ لَیلی ابْنَةِ ابِی مَرْدَةِ بْنِ مَسْعُودٍ الثَّقْفِیِّ وَذَلِکَ أَنَّهُ أَخْذَ یَشَدَ عَلیِ النَّاسِ وَهُوَ یَقُولُ

انا علی بن حسین بن علی

نحن ورب البيت أولى بالنبي

تالله لا يحكم فيما ابن الدعى.

الطبری، أبو جعفر محمد بن جریر بن یزید بن کثیر بن غالب (متوفی ۳۱۰ھ)، تاریخ الطبری، ج ۳، ص ۳۳۰، ناشر: دار الكتب العلمیة - بیروت.

اولین شهید در کربلا از نسل حضرت ابوطالب علیه السلام حضرت علی اکبر پدرش حضرت حسین بن علی علیه السلام و مادرش حضرت لیلی دختر ابی مره بن عروه بن مسعود ثقیی است وقتی به میدان رفت اینگونه رجز می خواند: من علی فرزند حسین بن علی هستم قسم به خدای کعبه که ما اولی هستیم به پیامبر صلی الله علیه وآلہ و خدا قسم که پسر زن بدکاره بrama حکومت نمی خواهد کرد.

مرحوم ابن ادریس نیز پیرامون حضرت علی اکبر سلام الله علیه چنین می نویسد: فإذا كانت الزيارة لأبى عبد الله الحسين عليه السلام زار ولده علیا الأکبر ، وأمه لیلی بنت أبى مره بن عروه بن مسعود الثقیی ، وهو أول قتيل في الواقعة ، يوم الطف ، من آل أبى طالب علیه السلام.

الحلی، ابی جعفر محمد بن منصور بن احمد بن ادریس (متوفی ۵۹۸ھ) کتاب السرائر الحاوی لتحریر الفتاوی، ج ۱ ص ۶۵۵، المحقق: لجنة التحقیق، ناشر: مؤسسه النشر الاسلامی التابعة لجمعیة المدرسین یقم المشرفه، چاپ: الثانية ۱۴۱۰ هـ.

هنگامی که ابا عبد الله الحسین علیه السلام را زیارت کردی، فرزنش علی اکبر را زیارت کن. مادرش لیلی بنت ابی مره بن عروه بن مسعود الثقیی می باشد. او اولین کشته‌ی روز عاشورا از خاندان ابو طالب سلام الله علیه می باشد.

نفرین امام در حق کوفیان در جریان میدان رفت حضرت علی اکبر سلام الله علیه

مرحوم سید بن طاووس، قضیه میدان رفت حضرت علی اکبر سلام الله علیه و ملاقات ایشان با پدریز رگوارشان را چنین تقریر می کند:

فلما لم يبق معه سوى أهل بيته خرج على بن الحسين علیه السلام وكان من أصبح الناس وجها وأحسنهم خلقا فاستأذن أباه في القتال فأذن له ثم نظر إليه نظرةً أيس منه وأرخي عليه السلام عينه وبكي ثم قال : اللهم أشهد فقد بز إليهم غلام أشبه الناس خلقا وخلقها ومنطقا برسولك صلی الله علیه وآلہ وسلم وكنا إذا اشتقتنا إلى نبيك نظرنا إليه فصاح وقال يا بن سعد قطع الله رحمك كما قطعت رحمي فتقدم نحو القوم فقاتل قاتل شديدا وقتل جمعاً كثيرا ثم رجع إلى أبيه وقال يا أبیت العطش قد قتلني وثقل الحديد قد أجهضني فهل إلى شربة من الماء سبيل فبکی الحسین علیه السلام وقال وا غوثاه يا بنی قاتل قليلا فما أسرع ما تلقی جدک محمد صلی الله علیه وآلہ وسلم فیسقیک بکأسه الاؤفی شربة لا تظمأ بعدها أبدا فرجع إلى موقف النزال وقاتل أعظم القتال فرماد بن مرء العبدی (لع) بسهم فصرعه فنادی یا أبیتاه علیک منی السلام هذا جدی یقرئک السلام ويقول لك عجل القدوم علينا ثم شهق شهقة فمات فجاء الحسین علیه السلام حتى وقف علیه ووضع خده علی خده وقال قتل الله قوما قتلوك ما أجرأهم علی الله وعلى انتهیاک حرمة الرسول علی الدنيا بعدک العفا.

السيد ابن طاووس، الحسيني، على بن موسى _متوفى ٤٦٤عـ_ ، اللهوف في قتل الطفوف، ص ٦٧، ناشر : أنوار الهدى - قم -
ایران، چاپ : الأولي، سال چاپ : ١٤١٧ هـ

یاران امام حسین علیه السلام همه به شهادت رسیدند و جز خاندانش کسی باقی نماند، در این هنگام علی اکبر علیه السلام برای رفتن به میدان آمده شد، او دارای زیباترین چهره، و نیکوترین سیرت بود، از پدرش اجازه رفتن به میدان طلبید، امام علیه السلام به او اجازه داد، سپس نگاهی مأیوسانه به قد و قامت علی اکبر علیه السلام نمود، و چشمانش را به زیر افکند و گریه کرد آنگاه گفت:

خدایا گواه باش، جوانی که در صورت و سیرت، ظاهر و باطن و گفتار شبیه ترین مردم به رسولت پیامبر صلی الله علیه و آله بود، و هر گاه مشتاق دیدار پیامبرت می شدیم به این جوان نگاه می کردیم، برای جنگیدن با این مردم رهسپار شد.

امام حسین علیه السلام صدا زد: ای پسر سعد، خدا ریشه رحم تو را قطع کند، همان گونه تو رحم مرا قطع می کنی. علی اکبر علیه السلام به دشمنان حمله کرد و جنگ سختی با آنها نمود، گروه بسیاری از آنها را به خاک هلاکت افکند، سپس نزد پدر بازگشت و صدا زد: ای پدر! شدت تشنگی جانم را به لب رسانده، و سنگینی اسلحه، مرا به زحمت انداخته، آیا جرعه آبی هست که به دستم رسد؟

امام حسین علیه السلام گریه کرد و فرمود: آه از بی پناهی! ای پسرم از کجا آب بیاورم، برو اندکی با دشمنان جنگ کن، چقدر نزدیک است که با جدت محمد صلی الله علیه و آله دیدار کنی، او با کاسه ای پر از آب، تو را سیراب خواهد کرد، که پس از آن هرگز تشنگی وجود ندارد.

علی اکبر علیه السلام به میدان بازگشت و جنگ بسیار شدید و نمایانی نمود، سرانجام منقد بن مره عبدی آن حضرت را هدف تیر قرار داد، همین تیر موجب افتادن علی اکبر علیه السلام بر زمین شد و صدا زد: ای پدر! آخرین سلام بر تو باد، اینک این جدم است که سلام به تو می رساند و به تو می فرماید: زودتر به سوی ما بیا. سپس صیحه ای بلند زد و جان سپرد. امام حسین علیه السلام به بالین علی اکبر علیه السلام آمد (دید که از دنیا رفته است) به بالین او نشست و خم شد، و گونه خود را بر گونه علی اکبر نهاد. آنگاه فرمود: خدا بکشد آن مردمی که تو را کشتند، چقدر آنها بر خدا و هتك حرمت رسول خدا صلی الله علیه و آله و سلم، گستاخی نمودند، بعد از تو خاک بر سر دنیا.

رجز خوانی حضرت علی اکبر سلام الله علیه در میدان جنگ و شجاعت ایشان

شجاعت و فراست حضرت علی اکبر سلام الله علیه امری مسلم و غیر قابل انکار است و رجز خوانی ایشان در میدان جنگ، حاکی از شجاعت ایشان است چنان چه رجز آن حضرت چنین است:

ثم حمل علی بن الحسین علی القوم ، وهو يقول :

أنا على بن الحسين بن على من عصبة جد أبيهم النبي

والله لا يحكم علينا ابن الدعى أطعنكم بالرمح حتى ينتهي

أضربكم بالسيف أحمى عن أبي ضرب غلام هاشمي علوى

المجلسی، محمد باقر _متوفی ١١١١قـ_، بحار الأنوار الجامعه للدرر أخبار الأئمه الأطهار، ج ٤٥ ص ٤٣ ، تحقيق: محمد الباقر البهبودی، ناشر: مؤسسه الوفاء - بيروت - لبنان، الطبعة: الثانية المصححة، ١٤٠٣هـ - ١٩٨٣م.

۱- من علی بن الحسین بن علی میباشم. من از گروهی هستم که جد پدرشان پیامبر اسلام است.

۲- بخدا قسم که پسر زنا زاده در میان ما حکومت نخواهد کرد. من شما را با این نیزه بقدرتی میزنم که نوک آن بر گردد.

۳- من شما را با شمشیر میزنم و از پدر خوبیشن حمایت میکنم. من شما را نظیر جوان هاشمی و علوی میزنم.

زرکلی از بزرگان اهل سنت نیز به شجاعت و بزرگی حضرت علی اکبر علیه السلام چنین اعتراف می کند:

على الأكبر بن الحسين بن على بن أبي طالب، القرشى الهاشمى: من سادات الطالبين وشجاعتهم. قتل مع أبيه الحسين السبط الشهيد، فى وقعة الطف (كربالاء) وكان أول من قتل بها من أهل الحسين، ... وذكره معاوية يوما فقال:

فیه شجاعه بنی هاشم، وسخاء بنی أمیة، وزهو ثقیف! وسماه المؤرخون علیا الأکبر تمیزا له عن أخيه علی الأصغر زین العابدین، الآتیه ترجمته.

الزرکلی، خیر الدین (متوفی ۱۴۰۱هـ)، الأعلام قاموس تراجم لأشهر الرجال والنساء من العرب والمستعربين والمستشرقين، ج ۴ ص ۲۷۷ لـ ناشر: دار العلم للملايين - بيروت، الطبعة الخامسة، ۱۹۸۰م.

وی از سادات و از شجاعان طالبیون (ولاد حضرت علی بن ابی طالب علیهمما السلام) بود که در کنار پدرش [امام] حسین [علیه السلام] در کربلا کشته شد و از اولین فرد از خانواده [امام] حسین علیه السلام بود که شهید شد. معاویه روزی درباره وی گفت: در او شجاعت بنی هاشم سخاوت بنی امیة و جمال بنی ثقیف می‌باشد که مورخین او را علی اکبر (علیه السلام) نامیده‌اند بخاطر اینکه فرق او با برادرش علی اصغر زین العابدین (علیه السلام) مشخص شود.

در شجاعت حضرت علی اکبر علیه السلام همین بس که در میدان جنگ، بزیدیان از شجاعت، دلاوری و از کشتار کم نظریه حضرت، به ستوه آمده و ضجه می‌زندند.

ابن اعثم تاریخ نگار معروف در این خصوص می‌نویسد:

ثم حمل رضی الله عنه، فلم ينزل يقاتل حتى ضج أهل الشام من يده ومن كثرة من قتل منهم.

ابن اعثم، أحمد بن أعمش الكوفي (وفات : ۳۱۴)، الفتوح ج ۵ ص ۱۱۵، تحقيق: علی شیری (ماجستير فی التاریخ الإسلامی)، چاپ: الأولى، سال چاپ : ۱۴۱۱ : دار الأضواء، ناشر : دار الأضواء للطباعة والنشر والتوزيع.

سپس حضرت بر آنها حمله کرد همچنان کارزار می‌کرد تا اینکه اهل شام از دست او و از کثرت کشته‌های توسط حضرت علی اکبر [علیه السلام] ضجه می‌زندند.

بيان امامت اهل بیت علیهم السلام و بطلان امامت دیگران

پیرامون قسمتی از رجز های حضرت علی اکبر سلام الله علیه، رجزی از ایشان نقل شده است که امامت اهل بیت صلوات الله علیهم اجمعین را بیان و امامت غیر ایشان را باطل بر می‌شمارد:

علی بن الحسین الأکبر، وكان يرتجز ويقول:

أنا علیُّ بن الحسین بن علیٰ

نَحْنُ وَبَيْتُ اللَّهِ أَوْلَى بِالنَّبِيِّ

تَالَّهُ لَا يَحْكُمُ فِينَا إِنَّ الدَّعَى

أَضْرَبُ بِالسَّيْفِ أَحَامِي عَنْ أَبِي

ضَرَبَ غَلَامٌ هَاشِمِيٌّ قُرْشِيٌّ.

البغدادی، الشیخ المفید محمد بن محمد بن النعمان، العکبری، متوفی ۴۱۳قـ، الإرشاد فی معرفة حجج الله علی العباد، ج ۲ ص ۱۰۶ ، تحقيق: مؤسسه آل الیت علیهم السلام لتحقیق التراث، ناشر : دار المفید للطباعة والنشر والتوزیع - بيروت - لبنان، سال چاپ : ۱۴۱۴ - ۱۹۹۳م.

ابن نما الحلى، (متوفی ۶۴۵هـ)، مثیر الأحزان، ص ۵۱ ، دار النشر: المطبعة الحیدریة - النجف الأشرف، ۱۳۶۹ - ۱۹۵۰م.

الذهبی الشافعی، شمس الدین ابوعبد الله محمد بن احمد بن عثمان (متوفی ۷۴۸هـ)، سیر أعلام النبلاء، ج ۳ ص ۳۰۲ ، تحقيق: شعیب الأرنؤوط، محمد نعیم العرقسوی، ناشر: مؤسسه الرسالہ - بيروت، الطبعة: التاسعه، ۱۴۱۳هـ .

ابن کثیر الدمشقی، ابوالفداء إسماعیل بن عمر القرشی متوفی ۷۷۴قـ، البداية والنهاية، ج ۸ ص ۱۸۵ ، ناشر: مکتبه المعارف - بيروت.

منم علی فرزند حسین بن علی، به خانه خدا سوگند ما سزاوارتر به پیغمبر هستیم. به خدا سوگند پسر زنا زاده در باره ما حکومت نخواهد کرد، با شمشیر شما را می زنم و از پدر خویش دفاع می کنم. شمشیر می زنم! شمشیر زدن جوانی هاشمی و قرشی.

با دقت در این کلام، علاوه بر اینکه حضرت علی اکبر سلام الله علیه اولویت خاندان رسالت را نسبت به پیامبر بیان می‌کند، خلافت غیر ایشان را نیز باطل می‌دانند.

مکان دفن حضرت علی اکبر سلام الله علیه

با مراجعه به نصوص دینی، در میابیم که وجود مقدس حضرت علی اکبر سلام الله علیه در زیر پای پدر گرامیشان، حضرت ابا عبدالله الحسین صلوات الله علیه مدفون هستند چنان چه در زیارت نامه امام حسین سلام الله علیه که از وجود نازنین حضرت صادق صلوات الله علیه وارد شده است؛ چنین آمده:

زيارة جدی الحسين بن على (عليهما السلام) ، فإنه غريب بأرض غربة ، يبكيه من زاره ، ويحزن له من لم يزره ، ويحترق له من لم يشهده ، ويرحمه من نظر إلى قبر ابنه عند رجله ، في أرض فلاة لا حميم قريه ولا قريب.

القمي، أبي القاسم جعفر بن محمد بن قولويه _ متوفى ٣٦٧ق_، كامل الزيارات، ص ٥٣٨ ، تحقيق: الشيخ جواد القيومي، لجنة التحقيق، ناشر: مؤسسة نشر الفقاهة، الطبعة: الأولى ١٤١٧هـ .

زیارت جدم حسین بن علی علیهم السلام، چه آنکه او در سرزمین دور دست غریب می‌باشد هر کس به زیارتش رود بر او می‌گردید و اندوهگین می‌شود و آن کس که بر سر مزارش حاضر نشود می‌سوزد و آن کس که به پائین پای آن حضرت به قبر فرزندش بنگرد و ملاحظه کند که در آن زمین فلات دفن شده است بر آن حضرت ترحم می‌کند، نه خویشی در نزدیکی آن جناب بوده و نه اقربایش آن جا می‌باشدند.

فضائل و مناقب آن بزرگوار بیش از آن است که در این سطور گنجانده شود ولی جهت آشنایی شما مخاطبین محترم چند کلامی در باب زندگی نامه و شهادت حضرت علی اکبر سلام الله علیه به رشتہ تحریر در آمد.